

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Zarasai | 1955 m. kovo mėn. 20 d. | Sekmadienis
Nr. 33(1151) | Kaina 15 kap.

Komjaunuoliai, į žygi už tvirtą pašarų bazę!

Dideli yra uždaviniai, kuriuos partija kelia šiuo metu žemės ūkiui. Reikia žymiai padidinti grūdų, gyvulininkystės produktų gamybą. Dar didesni uždaviniai ryšium su partijos CK sausio Plenumo nutarimu iškyta mūsų rajonui, kadangi tiek grūdų, tiek gyvulininkystės produktų gamyboje mes dar labai atsiliekame.

Kam gi priklauso iniciatyva siekiant garbingai įvykdyti partijos iškeltus uždavinius? Visuose kovos už liaudies ūkio pakilimą baruose pirmose kovotojų gretose žengia šlovingasis komjaunimas. Ir vykdamas partijos CK uždavinį — sukurti tvirtą pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei — komjaunuoliai drauge su visais kalmo jaunuoliais ir jaunuolėmis turi atlikti didelį darbą.

VLKJS Centro Komitetas kreipėsi į visus komjaunuolius ir komjaunuoles, į visą Tarybų Sąjungos kalmo jaunimą, kviesdamas į žygi už vertingos kultūros — kukurūzų auginimą. Šis raginimas surado karštą atgarsį ir mūsų rajono komjaunuolių ir jaunimo tarpe.

Ždanovo vardo kolūkio komjaunuoliai pradėjo lenktyniavimą už kuo gausesnį vietinių trąšų sukauptimą. Jie pirmieji pradėjo vežti durpes į laukus. O dabar kolūkis jau išvežė daugiau kaip 400 tonų durpių.

„Pažangos“, Petro Cvirkos vardo kolūkių komjaunuoliai rengia sekmadienines talkas vietinių trąšų išvežimui paspartinti.

Išpareigojimą išauginti 10 ha kukurūzų prisiėmė „Pirmūno“ kolūkio komjaunuoliai ir jaunimas. Jie sudarė 2 kukurūzų auginimo grandis ir dabar rengiasi pavasariui.

Šie faktai — ryškus pavyzdys, kad mūsų rajono kolūkių komjaunuoliai ir jaunimas nuoširdžiai priima partijos iškeltus uždavinius ir pasiryžę dėti visas jėgas jų įgyvendinimui.

Vis dėlto rajone padaryta dar labai maža. Tai parodė ir praėjęs rajono komjaunimo aktyvas, skirtas partijos CK sausio Plenumo iškeltiems uždaviniams apsvaistyti.

Daugelyje komjaunimo organizacijų apleistas aiškina-

masis darbas, komjaunuoliai ir jaunimas nesupažindinami su partijos keliamais uždaviniais, nemobilizuojami jų įgyvendinimui. „Bolševiko“, „Raudonojo Spalio“ kolūkių, MTS komjaunimo organizacijos nuo gamybos tebėra atitrūkusios, jos neveda pasakui save jaunimo į didžią kovą už naują žemės ūkio pakilimą.

Rimtą priekaištą dėl trūkumų komjaunimo organizacijose tenka padaryti komjaunimo rajono komitetui. Juk kieno daugiau, jeigu ne jo pareiga vesti komjaunuolius į kovą už tvirtą pašarų bazę, vadovauti šiai kovai? Komjaunimo komitetas parodė šiuo atžvilgiu didelį nerūpestingumą. Ilgai buvo laukiama ypatingų nurodymų, o nebuvo teikiama praktinė parama komjaunimo organizacijoms organizuojant kukurūzų auginimo grandis ir atliekant kitus pasirengimo jų auginimui darbus.

Pavasaris artėja sparčiai, ir labai sparčiai. Dabar brangi kiekviena diena, kiekviena valanda, norint gerai pasirengti sėjai. Komjaunimo organizacijų garbės reikalas — jau dabar, pasitarus su kolūkio valdybomis, kiekviename kolūkyje sudaryti komjaunimo-jaunimo grandis kukurūzams augini. Reikia spartinti vietinių trąšų kaupimą ir išvežimą į laukus, parinkti sklypus kukurūzų auginimui, išstudijuoti kukurūzų auginimo agrotechniką. Komjaunuolių pareiga — stoti socialistinio lenktyniavimo priekakyje už gerą pasirengimą pavasariui. Su komjaunuolišku principialumu ir užsidegimu reikia kovoti už gerą sėklų ir inventoriaus parėngimą. Geras pasirengimas pavasariui užtikrins sėkmingą sėjos įvykdymą, o tuo pačiu bus padėtas pagrindas aukštam derliui, tvirtai pašarų bazei.

Komjaunimo organizacijoms nuolatinę paramą turi suteikti partinės organizacijos: paremti komjaunuolių iniciatyvą, padėti vystyti socialistinį lenktyniavimą.

Komjaunuoliai ir komjaunuolės, jaunuoliai ir merginos, į žygi už tvirtą pašarų bazę!

Kolūkiečiai važiuoja į kurortus

Jeisko kurorte (Krasnodaro kraštas) atidarytas sezonas. Poilsiautojų tarpe nemaža Kubanės kolūkiečių.

Šiais metais Kubanės kol-

ūkių savitarpio pagalbos kasos nusiųs vien į sanatorijas 2.500 kolūkiečių — tūkstančiu žmonių daugiau, negu pernai. (TASS—ELTA).

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos sesija

Kovo 16 d. Vilniuje, Valskybiniame dramos teatre, prasidėjo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos ketvirtąjį šaukimo pirmoji sesija.

Iš visų respublikos vietų čia susirinko geriausiai liaudies sūnūs ir dukros, galinčio komunistų ir nepartinų liaudinio bloko atstovai. Deputatų tarpe — pramonės ir transporto darbininkai ir žemės ūkio darbo žmonės, rašytojai ir šlovingosios Tarybinės Armijos atstovai, mokslo ir meno darbuotojai, gydytojai ir mokytojai, partiniai ir tarybiniai darbuotojai. Salėje taip pat dalyvauja daug Lietuvos sostinės darbo žmonių atstovų.

...Lygiai 16 valanda. Ložėse, įrengtose scenoje, pasirodo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo nariai, respublikos Vyriausybės vadovai, ministrai.

Deputatui A. Kaireliui pasiūlius, sesija atidaro vienas iš seniausių Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatų V. Brigmanas.

Savo kalboje jis sako, kad respublikos aukščiausiojo valdžios organo pirmoji sesija pradeda savo darbą aplinkybėmis, kuomet visa tarybinė liaudis nenuilstamai kovoja už tai, kad būtų įvykdyti Partijos ir Vyriausybės iškelti uždaviniai tolesniam mūsų valstybės ekonominės ir gynybinės galios sustiprinimui. Deputatas kalba apie didžiulius Tarybų Lietuvos darbo žmonių laimėjimus, pastektus nuolatinės visų tarybinų tautų ir visų pirma rusų tautos pagalbos dėka.

Po deputato Brigmano kalbos Aukščiausioji Taryba rinko Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininką ir Pirmininko pavaduotojus.

Deputatui E. Kasnauskaitei pasiūlius, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininku vienbalsiai išrenkamas deputatas V. Niunka. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininko pavaduotojais išrinkti deputatai J. Kriščiūnas, J. Murauskas, J. Narkevičiūtė ir J. Spirkevičiūtė.

Po to sesija patvirtino Aukščiausiosios Tarybos posėdžių reglamentą.

Deputatui K. Dudlauskui pasiūlius, Aukščiausioji Taryba priima tokią darbų tvarką:

1. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Mandatinės komisijos rinkimai.
2. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos nuolatinė komisijų rinkimai.
3. Lietuvos TSR Valstybinio biudžeto 1955 metams tvirtinimas.
4. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų tvirtinimas.
5. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo rinkimai.
6. Lietuvos TSR Vyriausybės — Lietuvos TSR Ministrų Tarybos sudarymas.

Aukščiausioji Taryba pereina prie pirmojo dienotvarkės klausimo — Mandatinės komisijos rinkimų.

Deputatui R. Šarmaičiui pasiūlius, deputatų įgaliojimų tikrinti vienbalsiai išrenkama Lietuvos TSR Aukš-

čiausiosios Tarybos Mandatinė komisija iš 15 asmenų. Mandatinės komisijos pirmininku išrenkamas S. Malinauskas — deputatas nuo Viduklės rinkiminės apygardos. Mandatinės komisijos nariais išrinkti: V. Beliauskas — deputatas nuo Kražių rinkiminės apygardos, O. Boreišienė — deputatas nuo Telšių rinkiminės apygardos, G. Fedotovas — deputatas nuo Raseinių rinkiminės apygardos, Č. Ivanauskas — deputatas nuo Radviliškio rinkiminės apygardos, I. Jonušas — deputatas nuo Darbėnų rinkiminės apygardos, J. Kairelis — deputatas nuo Biržų miesto rinkiminės apygardos, A. Korsakienė — deputatas nuo Skirsnemunės rinkiminės apygardos, L. Kučinskas — deputatas nuo Bazilionių rinkiminės apygardos, O. Liniauskienė — deputatas nuo Tverų rinkiminės apygardos, S. Nareiko — deputatas nuo Mickūnų rinkiminės apygardos, K. Pilelis — deputatas nuo Šiaulių miesto Šiaurės rinkiminės apygardos, B. Pušinis — deputatas nuo Seredžiaus rinkiminės apygardos, J. Šimkus — deputatas nuo Jurbarko miesto rinkiminės apygardos, J. Vainauskas — deputatas nuo Vyžuonų rinkiminės apygardos.

Po to Aukščiausioji Taryba rinko Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos nuolatinės komisijos.

Deputatui P. Petroniui pasiūlius, išrenkama įstatymų sumanymų komisija iš 15 žmonių. Komisijos Pirmininku išrenkamas J. Žiugžda — deputatas nuo Stakliškių rinkiminės apygardos. Įstatymų sumanymų komisijos nariais išrinkti: B. Bagaslauskas — deputatas nuo Tauragės rinkiminės apygardos, A. Baltušis — deputatas nuo Kaltinėnų rinkiminės apygardos, G. Bacharovas — deputatas nuo Dieveniškių rinkiminės apygardos, V. Gumbinaitė — deputatas nuo Panevėžio miesto Klaipėdos rinkiminės apygardos, P. Jurgaitis — deputatas nuo Želmelio rinkiminės apygardos, A. Likas — deputatas nuo Skaudvilės rinkiminės apygardos, V. Lučenko — deputatas nuo Giedraičių rinkiminės apygardos, J. Pivoriūnas — deputatas nuo Papilės rinkiminės apygardos, S. Pupeikis — deputatas nuo Babilieriškio rinkiminės apygardos, A. Savičienė — deputatas nuo Siesikų rinkiminės apygardos, R. Šarmaitis — deputatas nuo Gaurės rinkiminės apygardos, V. Vitkauskas — deputatas nuo Vilkaviškio rinkiminės apygardos, I. Zagorskis — deputatas nuo Adutiškio rinkiminės apygardos, G. Zimanas — deputatas nuo Linkuvos rinkiminės apygardos.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Biudžetinė komisija, deputatui V. Pietkui pasiūlius, išrenkama iš 15 žmonių. Komisijos Pirmininku išrinktas K. Pivoriūnas — deputatas nuo Maželių rinkiminės apygardos. Biudžetinės komisijos nariais išrenkami: L. Bražiūnis — deputatas nuo Aluntoš rinkiminės apygardos, V. Čepuly-

tė — deputatas nuo Antakalnio rinkiminės apygardos, P. Eidukas — deputatas nuo Respublikos rinkiminės apygardos, J. Girčys — deputatas nuo Šeduvos rinkiminės apygardos, Z. Januškevičius — deputatas nuo Žalialkalnio rinkiminės apygardos, A. Kairelis — deputatas nuo Pajūrio rinkiminės apygardos, S. Kondraška — deputatas nuo Rietavo rinkiminės apygardos, B. Lopato — deputatas nuo Onuškio rinkiminės apygardos, G. Naruševičiūtė — deputatas nuo Žaslių rinkiminės apygardos, K. Petrauskas — deputatas nuo Klaipėdos rinkiminės apygardos, J. Piligrimas — deputatas nuo Kauno miesto Lenino rinkiminės apygardos, A. Spasionovas — deputatas nuo Eišiškių rinkiminės apygardos, R. Urbanavičiūtė — deputatas nuo Nemenčinės rinkiminės apygardos, M. Vilutis — deputatas nuo Šiaulių miesto Rytų rinkiminės apygardos.

Išrinkus komisijas, Aukščiausioji Taryba pradeda svarstyti trečiąjį darbų tvarkos klausimą. Pranešimą apie Lietuvos TSR Valstybinį biudžetą 1955 metams padarė respublikos finansų ministras deputatas A. Drobnys.

Po pranešimo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas deputatas V. Niunka paskelbė pirmininkaujančio vardu gautą Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko deputato M. Gedvilo pareiškimą:

„Sutinkamai su Lietuvos TSR Konstitucija ir ryšium su tuo, kad klausimas dėl LTSR Vyriausybės sudarymo pateiktas LTSR Aukščiausiojai Tarybai svarstyti, Ministrų Taryba laiko savo pareigas pasibaigusiomis ir grąžina savo įgaliojimus Aukščiausiojai Tarybai.

Ministrų Taryba prašo Jus pranešti apie tai Aukščiausiojai Tarybai.

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininkas M. Gedvilas.

Vilnius, 1955 m. kovo 16 d.“
Ryšium su Vyriausybės pareiškimu pasisakė deputatas K. Pilelis. Jam pasiūlius, Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba vienbalsiai priima tokį nutarimą:

„1. Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba priima Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pareiškimą dėl Lietuvos TSR Vyriausybės įgaliojimų grąžinimo Lietuvos TSR Aukščiausiojai Tarybai, pritaria Lietuvos TSR Ministrų Tarybos veiklai ir paveda Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininkui deputatui Mečislovui Gedvilui pateikti Aukščiausiojai Tarybai pasiūlymus dėl Lietuvos TSR Vyriausybės sudėties.

2. Paveisti Lietuvos TSR Ministrų Tarybai toliau eiti savo pareigas, kol ši Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos sesija patvirtins naują Lietuvos TSR Vyriausybės sudėtį.“

Tuo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos pirmasis posėdis uždaromas.

Sesijos darbas vyksta toliau. (Tęsinys 2 pusl.).

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos sesija

(Tęsinys iš 1 pusl.)

Kovo 17 d. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos pirmoji sesija tęsė savo darbą.

Rytinis posėdis prasidėjo Mandatinės komisijos pranešimu. Pranešimą padarė Mandatinės komisijos pirmininkas deputatas S. Malinauskas. Jis pranešė, kad rinkimai visose 209 rinkiminėse apygardose įvykdyti visiškai sūtinamai su Lietuvos TSR Konstitucija ir Rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą nuostatais. Mandatinė komisija laiko visų 209 deputatų, išrinktų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą absoliutine rinkėjų dauguma, įgaliojimus teisingais.

Deputato E. Mieželaičio pasiūlymu Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba priėmė tokį nutarimą dėl Mandatinės komisijos pranešimo:

„Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba nutaria:

1. Patvirtinti Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Mandatinės komisijos pranešimą.

2. Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatų, išrinktų visose 209 rinkiminėse apygardose ir įregistruotų Centrinės rinkiminės komisijos rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą, įgaliojimus pripažinti galiojančiais.

3. Centrinės rinkiminės komisijos rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą darbą laikyti baigtu“.

Po to Aukščiausioji Taryba išklauė Biudžetinės komisijos papildomą pranešimą. Papildomą pranešimą padarė Biudžetinės komisijos pirmininkas deputatas K. Pivorūnas. Jis siūlo patvirtinti Lietuvos TSR Valstybinį biudžetą 1955 metams, atsižvelgus į Biudžetinės komisijos patalsas.

Po Biudžetinės komisijos papildomo pranešimo prasidėjo diskusijos dėl pranešimo apie Lietuvos TSR Valstybinį biudžetą 1955 metams.

Pirmasis kalba deputatas P. Dobrovolskis (Marijampolės miesto apygarda). Jis papasakojo apie Marijampolės rajono kolūkiečių laimėjimus praėjusiais metais. Vykdydami TSKP CK rugsėjo ir paskesnių Plenumų nutarimus, žemės ūkio darbo žmonės pakėlė grūdinių kultūrų ir cukrinių runkelių derlingumą, gyvulininkystės produktyvumą. Vidutinis pieno primelžimas iš vienos karvės visame rajone pernai sudarė 1.896 kilogramus palyginti su 1.653 kilogramais 1953 metais. Didinamas pieno primelžimas ir šių metų žiemos laikotarpiu. Padidėjo kolūkių pajamos, vertingesnis pasidarė kolūkinis darbadievis.

Drg. Dobrovolskis pareiškė eilę rimtų pretenzijų respublikos Kultūros ministerijai. Marijampolės miestas auga, auga ir darbo žmonių kultūriniai poreikiai. Reikėtų dažniau organizuoti sostinės teatrų gastroles, atidaryti naują kinoteatrą.

Deputatas J. Piligrimas

(Kauno miesto Lenino apygarda), kaip ir ankstesnis kalbėtojas, siūlo patvirtinti pateiktąjį respublikos biudžeto projektą 1955 metams, skirtą toliau pakelti Tarybų Lietuvos liaudies ūkiui bei kultūrai ir toliau kelti darbo žmonių gerovei.

Apie didelius pertvarkymus Šiaulių mieste pokariniais metais papasakojo deputatas T. Stankienė (Vakarų apygarda). Neatpažįstamomis tapo „Elnio“, „Stumbro“, „Rūtos“, „Verpsto“ ir kitos įmonės. Broliškių tarybinių respublikų pagalbos dėka šios įmonės gausiai aprūpintos šiuolaikine tėvynine technika. Pastatytos naujos dviračių ir krakmolo-sirupo gamyklos. Sparčiais tempais vykdoma gyvenamųjų namų statyba. Drg. Stankienė prašo numatyti biudžete asignavimų padidinimą augančio miesto tvarkymui.

Deputatas B. Lopato (Onuškio apygarda) pareiškė, kad Daugų rajono kolūkiečiai, įkvėpti TSKP CK sausio Plenumo nutarimų, sugebės pasiekti smarkų visuomeninės gyvulininkystės pakilimą. Pavasarį reikės daug kartų išplėsti kukurūzų pasėlių plotus. Jau dabar išskiriamais sklypai šiai vertingai kultūrai, ruošiamos trąšos, sudaromos kukurūzų auginimo komjaunimo-jaunimo grandys.

Drg. Lopato pažymėjo, kad respublikos Miestų ir kaimų statybos ministerija ir Žemės ūkio ministerija silpnai vadovauja gyvulininkystės ir kitų ūkinų patalpų statybai kolūkiuose ir daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimui fermose.

—Nepaprastas kultūros — nacionalinės savo forma, socialistinės savo turiniu — suklestėjimas ryškiai parodo nuolatinį partijos ir vyriausybės rūpinimąsi mūsų respublika, — pasakė savo kalboje deputatas S. Pupeikis (Balbieriškio apygarda). Jis plačiai papasakojo apie neutrūkstamą mokyklų tinklo augimą Tarybų Lietuvoje, kas duoda galimybę sekančiame penkmetyje įgyvendinti visuotinį vidurinį apmokymą.

Deputatas I. Jonušas (Darbėnų apygarda) savo kalboje pažymėjo, kad žemės ūkio mokslinio tyrimo įtaigos lė-

tai pertvarko savo darbą TSKP CK sausio Plenumo nutarimų šviesoje. Antai, spaudoje skelbiamuose specialistų straipsniuose rekomenduojama sėti kukurūzus į rudeninį arimą. O kaip turi pasielgti tie kolūktai, kurie iš rudens suarė mažai žemės? Straipsniuose nieko nekalbama apie kukurūzų sėjos pavasariniame arime agrotechniką.

Drg. Jonušas atkreipė dėmesį į Vietinės ir kuro pramonės ministerijos nerimtą pažiūrą į planavimą.

Mašinų-traktorių stočių organizacinio vaidmens pakėlimui stiprinant visą kolūkinę gamybą savo pasisakymą paskyrė deputatas V. Vazalinskas (Kvėdarnos apygarda).

Vilniaus miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas J. Vildžiūnas papasakojo apie didžiulį Lietuvos sostinės augimą pokariniu laikotarpiu.

Baigdamas drg. Vildžiūnas užtikrino sesiją, kad Lietuvos sostinės darbo žmonės sutiks artėjančias respublikos 15-ąsias metines naujais laimėjimais.

Deputatas Z. Januškevičius (Žaliakalnio apygarda) papasakojo apie Tarybų Lietuvos pasiekimus liaudies sveikatos apsaugos srityje.

Drg. Januškevičius pažymėjo, kad ministerijos ir žinybos, vykdančios didelę pramoninę ir gyvenamųjų namų statybą, mažai rūpinasi naujų vaikų lopšelių statyba. Blogai vykdo statybos programą ir respublikos Sveikatos apsaugos ministerija.

Paskutinis rytiniame posėdyje kalbėjo deputatas J. Maniūšis (Kapsuko apygarda). Jis pareiškė, kad pernai Miestų ir kaimų statybos ministerija įvykdė pusantrą karto didesnę statybos-montavimo darbų apimtį, negu 1953 metais. Sustiprėjo industrinė statybos bazė. Tačiau daugelyje objektų vis dar užvilkinami statybos terminai. Vilniaus statybos trestas turėjo didelių nuostolių, neužtikrino aukštos statybos darbų kokybės. Ministerija imasi priemonių rimtiems trūkumams statybinių organizacijų darbe kuo greičiausiai likviduoti. (ELTA).

PARTIJOS GYVENIMAS Partinio susirinkimo paruošimas — svarbus partinės organizacijos sekretoriaus darbo baras

Partinis susirinkimas — komunistų auklėjimo mokykla. Čia komunistai mokosi principialumo, partinio priėjimo prie kiekvieno gyvenimo klausimo, mokosi kritiškai įvertinti savo darbo rezultatus, čia jie gauna politinį užsigrūdinimą.

Bet susirinkimas taps tokia mokykla, atneš naudą tik tuo atveju, jei jam iš anksto ir kruopščiai bus ruošiamasi. Paruošti turiningą, kovingą partinį susirinkimą — svarbus partinės organizacijos sekretoriaus uždavinys.

Ruošiantis susirinkimui labai svarbu, kad visi komunistai iš anksto žinotų susirinkimo dienotvarkę ir galėtų gerai išnagrinėti svarstomą klausimą, susidaryti apie jį savo nuomonę. Labai svarbu taip pat gerai paruošti pranešimą. Aišku, tai nereiškia, kad jis būtinai būtų surašytas ant popieriaus, bet pranešimas turi būti gilus, analizuojantis, žadinantis visų komunistų iniciatyvą. Tokį pranešimą nevisada vienam žmogui lengva paruošti, todėl labai gerai, kada pranešimas ruošiamas kolektyviai. Iš vienos pusės, tokiu būdu gaunamas gilesnis pranešimas, jame jau yra kolektyvinė mintis, o iš antros pusės — komunistai pratinasi savarankiškai nagrinėti vienokį ar kitokį partinės ar ūkinės veiklos klausimą ir susirinkime aktyviai reiškia savo mintis, iškelia trūkumus, įneša savo pasiūlymus.

Taip paruoštas partinis susirinkimas praeina gyvai ir kovingai, klausimai jame išnagrinėjami giliai ir visapusiškai, lengviau numatyti priemonės, kurias panaudojus galima pasiekti geriausių rezultatų.

Kovingai, aukštu lygiu praeina Čapajevio vardo kolūkio partinės organizacijos susirinkimai. Partinės organizacijos sekretorius drg. Balabkinas jiems ruošiasi iš anksto, įtraukdamas visus komunistus. Čia, be kita ko, dažnai rengiami atdari partiniai susirinkimai, į kurių paruošimą įtraukiamas ir nepartinis aktyvas. Komunistai ir nepartiniai aktyvistai kartu tiria atskiras ūkinės veiklos sritis, nagrinėja padėtį vietoje ir ateina į susirinkimą, jau turėdami savo nuomonę apie tą ar kitą sritį. Todėl partiniuose susirinkimuose klausimai svarstomi nuodugniai, priimami konkretūs nutarimai. Tai, žinoma, palengvina ir nutarimų vykdymą. Tačiau daugelyje partinių organizacijų į partinių susirinkimų paruošimą žiūrima dar formaliai. Ruošia juos dažniausiai vienas sekretorius. Susirinkime dažnai būna paviršutiniškas, negilus pranešimas, jis neiškelia svarbiausių klausimų, neatsako į komunistams rūpimus klausimus. Todėl komunistai susirinkime laikosi pasyviai, ne-

išvystoma kritika ir savikritika. Ką gali duoti toks susirinkimas, jeigu komunistai nepareiškia savo nuomonės?

Tokia padėtis yra, pavyzdžiui, rajono pramkombinato partinėje organizacijoje. Partiniai susirinkimai, nors jie būna ir neretai — atdari ir uždari, — praeina neaktyviai, dauguma jų dalyvių savo nuomonės visai nepareiškia, o dažnai ir pasisakiusieji klausimą paliečia probėgsmiais, neišvystoma dalykinė kritika ir savikritika. Konkretų pasiūlymų būna labai mažai. Toks pasyvumas pasireiškia dėl to, kad susirinkimams ruošiamasi formaliai, paskubomis. Partinės organizacijos sekretorius drg. Kaurdakovas mažai įtraukia komunistus į susirinkimo ruošimą, viską stengiasi daryti pats. Iš čia ir paviršutiniškumas. Tokiame susirinkime, aišku, ir nutarimas priimamas paviršutiniškas, jis netampa kovinga partinės organizacijos veiklos programa.

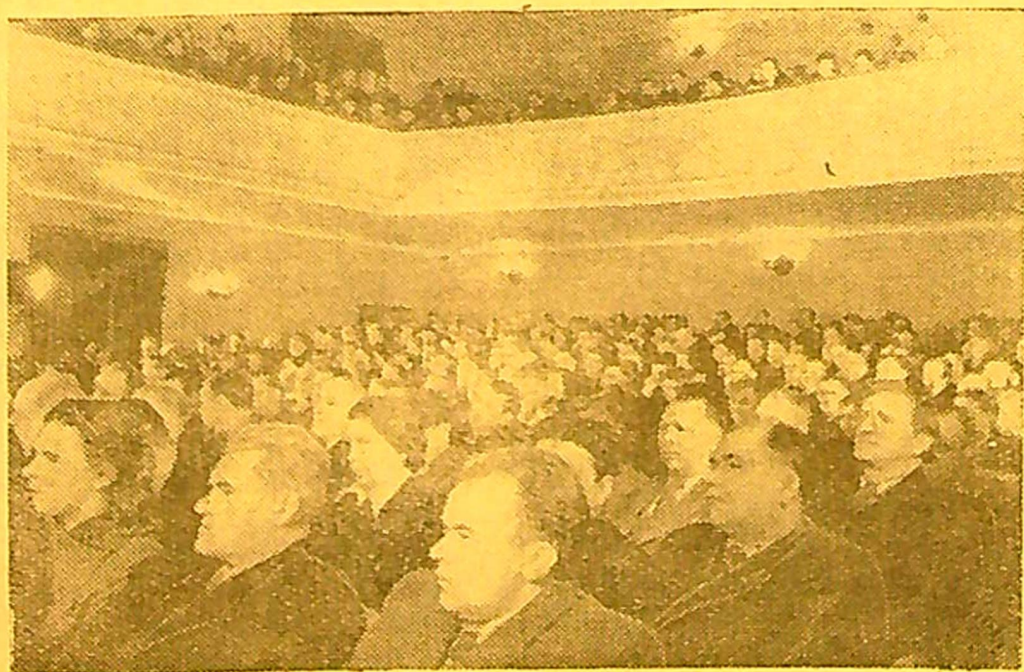
Analoginė padėtis ruošiantis partiniams susirinkimams ir juos pavadant yra ir statybos -remonto kontoroje (sekretorius drg. Vilkauskas). Susirinkimai praeina nuobodžiai, neiškeliami vertingi pasiūlymai. Paskubomis, be gilaus padėties išnagrinėjimo paruošti nutarimai dažniausiai lieka neįgyvendinti.

Neaktyviai praeina „Raudonojo Spalio“ kolūkio partinės organizacijos susirinkimai. Tai todėl, kad partinės organizacijos sekretorius drg. Šapkinas apsiriboja vien pranešdama komunistams, kada įvyks susirinkimas ir kokie jame bus svarstomi klausimai, gi į susirinkimo paruošimą komunistų neįtraukia. Tai sumenkina komunistų aktyvumą, kas neigiamai paveikia ir partinės organizacijos įtaką ūkinį reikalų padėčiai. Partinė organizacija atitrūko nuo kolūkio ūkinės veiklos, nemobilizuoja kolūkiečių jiems iškeltiems uždaviniams įvykdyti.

Dar daugelyje partinių organizacijų tebegyvuoja formalizmas priimant nutarimus. Nutarime įrašoma ilgiausia įvadinė dalis, kalbanti apie bendrąją padėtį, gi antroje dalyje nurodomi ne konkretūs komunistų pasiūlymai ir uždaviniai, o seniai žinomos tiesos: „įpareigoti“, „pagerinti“, „sustiprinti“ ir kt. Tokių nutarimų vykdymo kontroliuoti neįmanoma, ir jie, žinoma, lieka neįvykdyti.

Geras partinio susirinkimo paruošimas — svarbi sąlyga, užtikrinanti aukštą susirinkimo idėjinį lygį, jo auklėjamąją ir mobilizuojamąją reikšmę. Partinių organizacijų sekretorių pareiga — gerai rengtis susirinkimams, paversti juos tikra komunistų auklėjimo mokykla.

J. Melnikas
LKP rajono komiteto instruktorius

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos sesija. Nuotraukoje: bendras salės vaizdas. L. Meinerto nuotr. (ELTA).

Dienos temomis

Teisingai organizuoti mokinių pavasario poilsį

Š. m. kovo mėn. 21 d. prasideda moksleivių atostogos.

Mokyklų vadovams iškyla svarbus uždavinys—sudaryti tinkamas sąlygas kultūringam mokinių atostogų praleidimui. Mokyklų vadovai kartu su komjaunimo organizacijų sekretoriais ir vyr. pionierių vadovais sudaro mokinių pavasario atostogų organizavimo planus, kuriuose konkrečiai nurodomos visos mokyklos organizuojamos priemonės, užsiėmimai ir atskirai su kiekviena klase numatomų užsiėmimų pobūdis.

Organizuojant pavasario mokinių poilsį reikia žinoti, kad tai yra periodas, kada ruošiamasi pavasario egzaminams, jubiliejinė dainų šventelė, mokinių spartakiada. Todėl plane reikia numatyti egzaminų kabinetų sutvarkymą bei reikalingų pavaizduoto priemonių gaminimą, įtraukiant į šį darbą ne tik būrelių narius, bet ir visus kitus mokinius. Netelsinga būtų atostogą paversti vien konsultacijų ir papildomų užsiėmimų laikotarpiu. Mokinių žinlas reikia gilinti įvairiomis užmokyklinio darbo temomis.

Pavasario atostogų metu mokyklos vadovai turi organizuoti moksleivių išvykas į MTS, kolūkius, kurių metu patogu risti jų teorines žinlas su gamyba. Reikalinga organizuoti kolektyvius kino filmų lankymus bei jų aptarimus, rengti tematinis vakarus. Taip pat pavasario atostogų metu reikia organizuoti knygų savaitę, kuri turės svarbią reikšmę propaguojant tarybinę knygą moksleivių tarpe.

Idomus ir turintis pavasario atostogų organizavimas ir praleidimas padės mokiniams gerai fiziškai ir protinai palaikyti, papildyti savo žinlas.

A. Budavičius
pedagoginio kabineto vedėjas

Kovingai rengtis kukurūzų auginimui!**Sudarytos grandys kukurūzų auginimui**

Neseniai Marytės Melnikaitės vardo kolūkyje įvyko kolūkio valdybos posėdis, kuriame buvo apsvaistytas kukurūzų auginimo klausimas. Kolūkio valdyba numatė šiais metais apsėti kukurūzais 30 ha.

Šios vertingos kultūros auginimui kolūkio valdyba sudarė tris grandis, į kurių sąstatą įeina 17 žmonių. Grandžių priešakyje pastatyti kolūkiečiai, gerai nusimanantieji žemės ūkyje, kaip drg. drg. K. Etminavičius, V. Grigorjevas ir J. Balsys.

Kolūkio agronomas drg. Terlanikas dabar supažindina kolūkiečius su kukurūzų auginimo agrotechnika.

M. Kviklys

Brigadininko nerūpestingumas

Mičurino vardo kolūkio trečiojoje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje drg. Kušellausko, dar neatremontuota nė vieno plūgo, nesutvarkytos akėčios, kultivatoriai ir žemės ūkio inventoriai.

Šios brigados kalvis Vitkauskas aiškina, tu, jog, neva, nėra anglies, geležies ir t. t. Iš tikrųjų geležies yra, bet Vitkauskas paprastai tinginauja. Jis stoji į kolūkiečių apgavimo kelią.

Gi brigadininkas, užot demaskavęs tinginį, privertęs jį dirbti, pradėjo globoti jį.

Kolūkio valdyba turi imtis skubių priemonių ir pareikalauti, kad nedelsiant būtų organizuotas žemės ūkio inventoriaus ir pakinktų remontas.

L. Juršys

Vietoje darbo — vien kalbos

„Tarybų Lietuvos“ kolūkis šiais metais numato pasėti 60 ha silosinių kultūrų, daugiausia kukurūzų. Apie tai daug kalbama valdybos posėdžiuose, rašoma nutarimuose. O kas gi konkrečiai daroma kolūkyje, kad būtų išaugintas aukštas kukurūzų derlius?

—Štai vežame į laukus mėšlą,—beveik su pasididžiavimu kalba kolūkio agronomas drg. Tarvydas.—250 tonų jau išvežėme!

O argi pagalvojo drg. Tarvydas, kad šių trąšų užteks vos 8 hektarams patrešti, kad vien tik kukurūzams patrešti reikia 1500 tonų trąšų? O kur gi bulvės, daržovės ir kitos kultūros?

Gal kolūkyje nėra trąšų, kad jų neveža į laukus? Trąšų yra. Iki šiol dar neišvežtas mėšlas iš karvidžių ir iš arklidžių, kurio čia susikaupė daugiau kaip 1000 tonų. Visiškai nepanaudojamos trąšai durpės, kurių kolūkyje yra didžiuliai klodai.

—Trūksta darbo jėgos. Visko nespėsi iš karto padaryti,—vėnu balsu kartoja kolūkio pirmininkas drg. Juškėnas ir agronomas drg. Tarvydas.

Tai irgi senas ir nuvalktas pasiteisinimas, kuriuo kolūkio vadovai dažnai mėgsta pridengti savo neveiklumą. Juk žinoma, kad „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje, palyginus su kitais rajono kolūkais, yra daugiausia darbo jėgos. Kodėl gi kituose kolūkiuose randama darbo jėgos veltinėms trąšoms vežti, o „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje trūksta dirbančių žmonių? O tai todėl, kad blogai organizuojamas darbas, kad daug dirbančių kolūkiečių iš viso ne-

įtraukiama į darbą. Kiekvienoje brigadoje galima surasti dešimtis žmonių, kurie išsisavaites nedirba.

Apie tai, kaip organizuojamas darbas, kaip kolūkio valdyba rūpinasi trąšų išvežimu į laukus, kalba ir šis faktas. Trąšoms išvežti į laukus MTS pasiuntė į kolūkių traktorių. O ką gi daro valdyba? Traktorių panaudoja pašarui vežti prie gyvulininkystės fermų, nors šį darbą pilnai būtų galima atlikti arkliais. Išėina, kad kolūkio vadovai tik žodžiais ruošiasi kukurūzų auginimui, aukšto derliaus gavimui. Juk iš esmės praktiškai nieko tam įvykdyti nedaro.

Kukurūzai pas mus nauja kultūra. Kolūkiečiai dar nežino jų auginimo agrotechnikos, daugelis dar nesupranta didelio šios kultūros vertinimo. Kolūkio agronomo pareiga—išaiškinti kolūkiečiams kukurūzų auginimo reikšmę, organizuoti kolūkiečių apmokymą kukurūzų auginimo agrotechnikos. Bet nieko šito nedaro drg. Tarvydas.

—Reikės organizuoti grandis, apmokyti kolūkiečius, parinkti sklypus kukurūzų auginimui,—kalba drg. Tarvydas, kaip apie tolimos ateities uždavinį.

O juk pavasaris jau čia pat. Laukti jau nebelleka laiko. Jeigu to nepadarys dabar, tai, reiškia, iš anksto bus nulemtas šio svarbiausio reikalo sužlugdymas.

Jau laikas kolūkio vadovams suprasti, kad vienomis kalbomis nei kukurūzų, nei kitų kultūrų derliaus neišaugins. Reikia, pagaliau, nuo kalbų pereiti prie darbo.

Z. Mačiulytė

Mūsų RAJONE**RUOŠIAMĖS DARŽOVIŲ AUGINIMUI**

„Lenino atminties“ kolūkyje rengiamasi daržovių auginimui. Čia iš šešių žmonių sudaryta daržininkystės grandis, apsirūpinta reikiama kiekiu kopūstų, burokų, įvairių rūšių pomidorų ir kitų daržovių sėklomis.

Daržovių daigus išauginsime inspektuose, durpių-pūdinių puodeliuose. Tam tikslui numatyta pasigaminti apie 30 tūkstančių durpių-pūdinių puodelių. Jų gamybai jau paruoštos durpės ir mėšlas.

Šiais metais daržovėmis apsodinsime 6 ha plotą, 1 ha daugiau, negu praėjusiais metais.

H. Veikša

kolūkio sąskaitininkas

KOLŪKIŲ AGITATORIŲ PASITARIMAS

Š. m. kovo mėn. 17 d. rajono kultūros namuose įvyko kolūkių agitatorių pasitarimas. Agitatorius su TSKP CK sausio Plenumo nutarimu bei jų uždaviniais aiškinant šį nutarimą supažindino partijos rajono komiteto sekretorius drg. Paramoškinas. Agitatoriai drg. drg. Kazakevičius, Žarinas, Gudkova, Juškėnas ir kt. pasakojo apie savo darbą, išskėlė esančius trūkumus.

Rajono kultūros skyriaus vedėjas drg. Karpenko perskaitė paskaitą apie tarptautinę padėtį.

O. Jasiulionytė

Mechanizavimo darbai kaulidėje

„Bolševiko“ kolūkio kaulidėje, esančioje Stelmužės kaime, MTS montuotojų brigada įrengė pašarų šuntintuvus ir mechanizavę vandens tiekimą. Feros mechanizavimas įgalins žymiai pagerinti kaulių priežiūrą.

P. Vainiūnas

kolūkio agronomas

Visanugalintis proletarinis internacionalizmas

Proletarinio internacionalizmo idėja gimė kartu su marksizmu. Jau savo ankstyvuose veikaluose marksizmo pagrindėjai Marksas ir Engelsas pabrėždavo, kad darbininkų išlaisvinimas iš kapitalistinės eksploatacijos jungo yra ne vietinis ir ne nacionalinis, o socialinis klausimas, liečiantis visas šiuolaikines buržuazines šalis, ir kad jo išsprendimas priklauso nuo tarptautinio proletariato praktinio ir teorinio bendradarbiavimo.

Daugiau kaip prieš šimtą metų Marksas ir Engelsas įžymia veikalė „Komunistų partijos manifestas“ suformulavo šią mintį į kovinį lozungą „Visų šalių proletariai, vienykitės!“ Proletarinis internacionalizmas tapo vienu marksistinės strategijos ir taktikos pamatinių akmenų. Visa teorinė bei praktinė K. Markso ir F. Engelso revoliucinė veikla buvo skirta

kapitalistinių šalių darbininkų jėgų suvienijimui ir suteikimui kovai prieš tarptautinę buržuaziją. Po Markso ir Engelso mirties proletarinio internacionalizmo vėliavą aukštai iškėlė ištikimas jų mokslo pasekėjas V. I. Leninas. V. I. Leninas ir jo šalininkai įnirtingoje kovoje su nacionalistų ideologija gynė marksistines pozicijas nacionaliniu klausimu.

1903 metais įvykęs RSDDP II suvažiavimas davė pradžią mūsų partijai, priėmė lenininę programą, kurioje buvo skelbiama visų carinės Rusijos tautų visiška lygybė, teisė savarankiškai apsispręsti.

Po socialistinės revoliucijos Rusijoje V. I. Leninas toliau kūrybiškai išvystė ir praturtino mokymo apie proletarinį internacionalizmą idėjas naujomis sąlygomis—proletariato diktatūros epochoje.

Vadovaudamasi marksistiniu-lenininu mokymu, mūsų

partija nuo pirmųjų proletariato diktatūros įkūrimo Rusijoje dienų nuolat plėčia ir stiprina mūsų šalies darbo žmonių ryšius su užsienio šalių darbo žmonėmis. V. I. Lenino iniciatyva 1919 m. kovo mėnesį buvo įkurtas III Komunistų Internacionalas—pasaulinio proletariato kovinis štabas.

Nugalėjęs proletariatas ir jo avangardas—Komunistų partija nuo pat pirmųjų savo veiklos žingsnių visiškai sugrėvė „tautų kalėjimo“ režimą, išmintingai ir puikiai išsprendė mūsų šalyje nacionalinį klausimą.

Tarybų Sąjungoje įstviešpatavo visų rasų ir nacijų lygiateisiškumo marksistinė-lenininė ideologija, tautų draugystės ideologija. Tarybų Sąjungoje gyvena ir dirba daugiau kaip 60 nacijų, nacionalinių grupių ir tautybių, sutelktų į vieną, tikrai brolišką šeimą. Mūsų šalies

tautų draugystė išaugo ir stiprėjo, darbininkų klasei ir valstiečiams kovojant su vadaus ir užsienio priešais, industrializuojant ir kolektyvizuojant šalį, praktikoje kuriant socialistinę visuomenę. Nugalėjusio socializmo šalyje rasizmo ir nacionalinės nesantaikos propaganda paskelbta sunkiausiu nusikaltimu.

„TSRS piliečių teisių lygybė,—sakoma Konstitucijoje,—nepriklausomai nuo jų tautybės ir rasės, visose ūkinio valstybinio, kultūrinio ir visuomeninio-politinio gyvenimo srityse yra neperžengiamas įstatymas“ (TSRS Konstitucijos 123 straipsnis).

Tarybinė santvarka, proletarinio internacionalizmo ideologija tapo tuo pagrindu, ant kurio išaugo tokie didvyriai, kaip kapitonas Gastelo, Aleksandras Matrosov, Zolja Kosmodemjanskaja, Marytė Melnikaitė ir daug tūkstančių kitų.

Kiekvienam tarybiniam piliečiui charakteringas nacionalinio išdidumo jausmas, meilė savo tėvynei, liaudžiai, Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei. Tarybinio patriotizmo pagrindą sudaro gilus atsidasavimas socialistinei Tėvynei, broliškas visų mūsų šalies nacijų darbo žmonių bendradarbiavimas, harmoningas visų Tarybų Sąjungos tautų bendrų nacionalinių ir gyvybinių interesų suderinimas, didelių ir mažų tautų kalbos, kultūros ir demokratinių tradicijų gerbimas.

Kūrybiškai pasinaudodamos Tarybų Sąjungos patyrimu auklėjant mases proletarinio internacionalizmo dvasia, nacionalinį klausimą sėkmingai sprendžia Europos ir Azijos liaudies demokratijos šalių marksistinės partijos.

Internationalizmas, broliškas bendradarbiavimas ir savitarpio pagalba stiprina socializmo stovyklą šalis.

(Pabaiga 4 pusl.)

Laiškai iš vienos fermos

3. PERSILAUŽIMAS

Karvidėje dar degė šviesa, bet jau buvo tylu. Užbaigusios vakarinę ruošą, melžėjos išsiskirstė: kas į namus, kas į šokius, kas pas kaimynus. Pasiliko tik viena budinti melžėja Stefanija Kumpinienė.

Paskutiniu laiku prie Kumpinienės neprikibsi. Ji tarsi pasikeitė. Į fermą Stefanija pradėjo ateidinėti laiku, iš jos jau neišgirsi nė vieno pikto žodžio. O ir karvės ji pradėjo prižiūrėti geriau.

Pagerėjus darbu, žinoma, ir pieno karvės pradėjo daugiau duoti. Dabar Stefanija jau nesivelka uodegoje, kaip buvo anksčiau, o eina, galima sakyti, pirmaujančių gretose.

Ne taip lengvai įvyko pasikeitimas Stefanijoje. Nelengva buvo iš atsilikusios melžėjos pasidaryti gera. Po to, kada įvyko ginčas su melžėjomis, Kumpinienė iš-tisą savaitę vaikščiojo tarsi nesava, pantūrusi, su nieku nekalbėjo, bet ir nesimatė, kad būtų pagerinusi darbą. Ateidavo į fermą, bėgte, tarsi vejama, apšerdavo ir pamelž-davo karvės, o paskiau vėl greitai išeidavo. Karvės pradėjo duoti pieno dar mažiau.

—Lauk, pasitaisys jina!— jau nusivylusi kartą pastebėjo Genė Kasinskaitė. —Dar blogiau dirbtį pradėjo. Matyt, nepataisomas ji žmogus!..

—O pasakyk, kuo mes jai padėjome?—nutraukė draugę Genė. —Na, tada patriukšmavome, o dabar tik ir žinome pikta žvaizduoti ir pašalpas laidyti! Man atrodo, kad tokiu elgesiu mes ją visai išvėžiu išmušime.

Matydama, kad draugė nuo tokių jos žodžių išraudo ir

tikriausiai išsėdė, Vitkauskaitė nutilo.

—Na, jau ir supykai!..— prakalbo Genė jau kitokiu tonu ir apkabino draugę. —Na, pasakyk, Birute, argi ne tiesą sakau? Reikia kaip nors kitaip paveikti. Žodžiai nepaveikė, gal paveiks darbai.

—Ką ten darbai!—nesutiko Kasinskaitė. —Juk ji mato, kad kitos melžėjos gerai dirba. Tu sprog bedirbdama, o ji sau juoksis!

—Tu nesupratal manęs, Birute,—tarė Genė. —Aš visai kita norėjau pasakyti. Žinau, ką padarykime? Jei rytoj rytą Kumpinienė pavėluos, imkime pašerkime ir pamelžkime jos karvės. Jina! ambicinga, nesutiks, kad už ją kas nors dirbtų, tarsi už kokią tinginę ar ligonę.

—Oho! Čia tai puiki mintis, — patvirtino ir Kasinskaitė. —Pamėgink Kumpinienę padėti šiaudų atnešti, tuojau užsipuls: „Ką, ar aš pati negaliu? Nereikia man pagalbininkų!“

Kaip nutarė, taip ir padarė. Rytojaus dieną, kada Kumpinienė pavėlavusi beveik iš-tisą valandą atėjo į fermą, jos karvės jau buvo pašertos ir pamelžtos. Stefanija, beskubėdama, to nepastebėjo. Ji griebė milžtuve ir sėdosi melžti.

—Kurių patbelių pieno neatleidi! — užriko ant karvės Kumpinienė, bet ją nuramino fermos vedėjas Grauža.

—Jau pamelžta, — griežtai pasakė jis. —Gali nerėkauti, karvė čia niekuo dėta. Negi galima laukti tavęs, kada teikiesi ateti!.. Merginos ėmė ir pamelžė.

—Kaip tai pamelžė?—nesuprato Kumpinienė.

—Visai paprastai, kaip ir reikia melžti. Štai melžėjos nori, kad mūsų ferma būtų pirmiausia, o tu ją tempi atgal, vėluojiesi, neprisilaikai dienos režimo. Merginos nutarė, kad gal tu nespėjai. Štai jos tau ir padeda.

Kumpinienės vėdą nutvieskė raudonis.

—Kam to reikia? Argi aš pati negaliu? Būčiau susitvarkius...—burbtelėjo ji ir jau norėjo nešti pašarą. Bet tik dabar pastebėjo, kad karvės jau baigia lovius laižyti.

To jau Kumpinienėi buvo perdaug. „Jie geriau bartūsai, bet kad dirbtų už mane — to neleisiu. Aš ir pati neblogiau už juos galiu padaryti“, — iširdusi pagalvojo Kumpinienė. Ir čia pat ji tvirtai nutarė, kad šis atsitikimas bus paskutinis, savęs apjuokti ji daugiau neleis.

...Šiandien, likusi viena, Kumpinienė prisiminė visa tai ir, nebenorėdama daugiau prisiminti, pradėjo dar kartą apžiūrėti gyvulius. Ji apėjo karvės, apžiūrėjo, ar visoms užtektinai pridėta pašaro, patikrino saitus. Galima buvo užgesinti žiburį ir prigulti nusnūsti valandėlę. Bet moteriškė vis stovėjo tvarte, klausydama, kaip atrajoja karvės. Taip, tikrai brangi paskutiniu laiku pasidarė ferma ir artimos liko draugės. Kaip jos apsidžiaugė, kai Stefanija pirmą kartą primelžė keltais litrais daugiau pieno!

„Gera dirbtį drauge, žengiant koja kojon!“ — pagalvojo ji, ir šviesi šypsena nuslinko veidu.

Stalno vardo kolūkis, Laukesa.

A. Būga

Meninės saviveiklos apžiūrai artėjant

Iki meninės saviveiklos apžiūros dienos suskaičytos. Mūsų „Naujo gyvenimo“ kolūčio meninės saviveiklos kolektyvas šiai apžiūrai ruošiasi labai stropiai. Dramos mėgėjų būrelis išmoko J. Žemaitės pjesę „Martė“, šokių ratelis—liaudies šokius „Žlogelį“, „Moldavaneską“ ir „Ukrainų“ šokį.

Kolūkiečių choras darniai išpildo dainas „Gitarą“, „Kudriavaja riabina“.

A. Bezubova

Tilžės klubo-skaityklos vedėja

Ilgai nenutyla vakarais akordeono garsai Liaudėnų klube-skaitykloje. Tai kolūčio meninės saviveiklos ratelio nariai ruošiasi meninės saviveiklos apžiūrai. Apžiū-

roje mes pasirodysime su vienaveiksmė Stadobojaus pjesę „Priėmimo diena“, deklamacijomis bei solo akordeonu.

D. Beinoravičiūtė

meninės saviveiklos vadovė

Stropiai ruošiasi meninės saviveiklos apžiūrai Mičiurino vardo kolūčio saviveiklininkai. Šokių ratelis, vadovaujamas Vajesiškio septynmetės mokyklos direktoriaus drg. Šileikytės, išmoko liaudies šokius „Kepurinę“, „Blezdingėlę“, „Žilvitį“. Choras išmoko dainas „Paleisk, tėveli, lankon žirgelį“, „Ant Nemuno kranto“, „Ar aš ne vyšnelė“ ir kt.

V. Šlepetytė

Vajesiškio klubo-skaityklos vedėja

Sportas

Paremti kolūčio sportininkų iniciatyvą

Daug norinčio sportuoti jaunimo yra Stalino vardo žemės ūkio artelėje. Jaunuoliai P. Šeduikis, K. Kuosa ne tik geri darbininkai, sėkmingai įvykdą visas brigadininko užduotis, bet ir alstringi sporto mėgėjai. Daug jaunimo pamatysį prie šaškių ir šachmatų, ant slidžių. Vasarą noriai jie mėto ant vieškelio tinklinio kamuolį.

Tačiau sportuoti sąlygų nėra. Jau dveji metai, kai kolūkyje suorganizuotas LSD „Kolūktietis“ ir sporto kolektyvo pirmininku išrinktas M. Stoma, bet sportinės veiklos, galima sakyti, dar nesinato. Jei iš pradžių drg. Stoma parodė šokią tokią iniciatyvą, tai dabar jis vengia ir sutikti LSD „Kolūktietis“ narius. Visam sportiniam darbu vadovauja klubo-skaityklos vedėjas B. Vasiliauskas. O juk Stoma baigė kursus sporto kolektyvų vadovams ir turi žymiai daugiau patyrimo.

Neparemta jaunųjų sportininkų iniciatyvos ir kolūčio vadovai. Ne vienas sportininkų pareiškimas dėl lėšų išskyrimo įsigyti sportiniam

inventoriui dar ir dabar tebeguli kolūčio pirmininko stalčiuje. Kolūčio valdybos nariai nerado reikalo apsvaryti jų net valdybos posėdžiuose.

—Juk yra 5 poros slidžių, tinklas, kamuolys, ko daugiau reikia? — stebisi jie. Šiokį tokį inventorių sportininkai įsigijo, bet ne kolūčio valdybos dėka. Jis įgytas klubo-skaityklos lėšomis. Surengė klubas-skaitykla keltą viešų vakarų ir už gautas pajamas įsigijo slides, tinklą.

Kolūkyje nėra sporto aikštelės, nes, pirmininko žodžiais tariant, tam nesą atliekamos kolūkinės žemės(?)!

Teisingai reiškia nepasitenkinimą kolūčio sportininkai ir rajono sportinių organizacijų vadovų abejingumu, kurie jaunų sportininkų iniciatyvos neparemia.

Tiek rajono sportinės organizacijos, tiek ir kolūčio vadovai turi pakeisti savo pažiūrą į sportą, sudaryti palankesnes sąlygas jaunimui sportuoti.

K. Valainis

Tvirta draugystė

Tvirti draugystės saital sieja Zarasų Pionierių namų ir Latvijos TSR Daugavpilio miesto pionierius. Praeitą sekmadienį, kviečiami draugų iš Daugavpilio, mūsų pionieriai—saviveiklos ratelio nariai ir krepšininkai—viešėjo pas Daugavpilio pionierius. Jie aplankė kraštyros muziejų, susipažino su miesto pramone, Kultūros namuose surengė koncertą. Su tuo pačiu koncertu jie pasirodė ir Daugavpilio sana-

torijoje, kur geriausiai saviveiklininkai buvo premijuoti. Krepšininkai turėjo draugišką susitikimą su Daugavpilio vidurinės mokyklos abiturientais, kuris baigėsi paskeme 64:32 šeiminkų naudai.

Pasizadėję ateityje dar glaudžiau bendrauti, pionieriai grįžo į namus.

V. Š a s a s

Redaktorius L. RUDASEVSKIS

Visanugalintis proletarinis internacionalizmas

(Pabaiga)

Dabar socializmo stovykla vienija apie 900 milijonų žmonių ir jos jėga auga kiekvieną dieną.

Iš baimės dėl augančios Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių galios pasaulinė reakcija, vadovaujama Amerikos ir Anglijos imperialistų, karštligiškai sudarinėja reakcinius agresyvius blokus, kad sulaikyti pergalingą išsivaduojamąjį judėjimą, o toks atškus darbo žmonių priešas, kaip Čerčilis, net iki šio laiko klodi apie „komunizmo pasmaugimą Iopšyje“. Proletariniam internacionalizmui tarptautinė reakcija priešpastato kosmopolitizmą, kaip priemonę „sunaikinti“ tarptautinio solidarumo idėją. Kosmopolitizmo pagalba buržuaziniai ideologai stengiasi išdegti iš darbo žmonių sąmonės marksizmo idėjas, tarptautinio solidarumo ideologiją, meilę tėvynei, revoliucinėms tradicijoms, nacionaliniam nepriklausomumui. Šiuolaikinis

kosmopolitizmas yra žmogėdriško nacionalizmo ir rasizmo atmaina ir forma. Amerikos ir Anglijos valdantieji sluoksniai skleidžia žvėrišką rasizmą, zoologinę neapykantą kitoms tautoms, propaguoja pasaulinės valstybės, valdomos Amerikos turtuolų, idėją.

Su internacionaline Markso—Engelso—Lenino—Stalino vėliava socializmo stovyklos šalių tautos, priešakiniai kapitalistinių šalių žmonės kovoja prieš Amerikos—Anglijos imperialistų reakcinius planus. Vadovaujantią jėga, „smogiamąją brigada“ šioje kovoje yra Tarybų Sąjungos Komunistų partija, iš kurios mokosi visų šalių marksistinės partijos šturmuojant kapitalizmą.

Proletarinio internacionalizmo idėja organizuoja, suburia viso pasaulio darbo žmones sprendžiamajai kovai prieš supuvusią kapitalistinę santvarką, už komunizmo pergalę visame pasaulyje.

Doc. M. Rodinas

Naujos knygos

Donskojus, V. V. I. Lenino parengti organizaciniai Komunistų partijos pagrindai. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1955. 95 p. 5.000 egz.

Lyčiovas, I. Potiomkiniečiai. Sukilimo šarvuotyje „Kniazj Potiomkin-Tavričeskij“ dalyvio prisiminimai. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1955. 142 p. su iliustr.; 5 iliustr. lap. 6.000 egz. Rb. 3,40. Įrišta.

Šarmaitis, R. Amerikos—Anglijos imperialistų intervencija Lietuvoje 1918—1920. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1955. 43 p. 6.000 egz. Rb. 0,50.

Orlovas, V. Apie drąsąją mintį. (Apsakymai apie moksl. atradimus ir išradimus). V. Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1954. 228 p. su iliustr.; 2 iliustr. lap. 10.000 egz. Rb. 3,40. Įrišta.